

Dossier de l'etapa de Benimaurell a Parcent

La Vall de Laguar és un [municipi](#) del [País Valencià](#) a l'oest de la [comarca](#) de la [Marina Alta](#), a les [comarques centrals del País Valencià](#). La vall de la qual rep el nom és coneguda per les seues [cireres](#) i per les diverses rutes senderístiques que hi ha. El municipi està format per un conjunt de tres [pobles](#) i un sanatori. El primer és Campell, també denominat *poble de Baix* (*poble Baix*); el segon és [Fleix](#), també anomenat *poble del Mig* (*poble Mig*); i el tercer poble és [Benimaurell](#), també anomenat *poble de Dalt* (*poble Dalt*). A l'entrada de la vall i com a nucli pertanyent a tot el conjunt, trobem una colònia residencial o sanatori a [Fontilles](#). El [topònim](#) *Laguar* prové de l'[àrab](#) i és una evolució d'*Al-Agwar*, que significa 'les [coves](#)'.

Benimaurell

Benimaurell (o poble de dalt) és un dels quatre nuclis de població que formen [la Vall de Laguar](#) a la [Marina Alta](#). Es troba a 547 [msnm](#). Aquest és el poble més alt dels que componen la Vall de Laguar. El topònim de "Benimaurell" fa referència a "Fill del Moret". A la Plaça del poble trobem una antiga morera, una Biblioteca Municipal i l'església de [Sant Cosme i Sant Damià](#).

[Fleix](#), també anomenat Poble del Mig, és un dels tres nuclis de població que conformen el municipi de [la Vall de Laguar](#), dins de la [Marina Alta](#). La seua església és dedicada a [Sant Pasqual](#).

Murla

Dins de la [comarca](#) de la [Marina Alta](#), Murla està situat a la subcomarca del [vall de Pop](#), al sector oriental de la [serra de la Solana](#). El territori és muntanyós amb altures notables com ara el [Seguili](#), el Castellet i els contraforts del Penyal de Laguar. Altres accidents geogràfics destacables són [barranc de Cotes](#) i la conca del [riu Xaló-Gorgos](#). Al seu [terme municipal](#), d'escassos 5,8 km², és habitual la pràctica del [senderisme](#) i el [cicloturisme](#).

D'origen [musulmà](#), quan la conquesta cristiana pertanyia a [Al-Azraq](#) qui va pactar el vassallatge amb [Jaume I](#) i va conservar el senyoriu. En 1262 es va crear el municipi de Murla i el seu primer senyor fou l'Infant Pere, amb la qual cosa el lloc continuà pertanyent al Patrimoni Reial.

El 4 de febrer de 1272, Jaume I concedia l'alqueria de Murla a Bernat de Molins "... *quedant excepte per Carròs el violari que té en aquesta alqueria*". El 18 d'octubre de 1279, [Pere el Gran](#) atorgava permís a Bernat de Molins per poblar-la amb 30 famílies musulmanes. Després de Bernat de Molins, Murla passaria mitjançant venda a Berenguer de Mercer. En 1296 [Jaume II](#) va donar el castell de Pop al seu privat Ramon de Vilanova, de qui va passar al seu fill [Vidal de Vilanova](#), un dels descendents, del mateix nom, va adquirir l'alqueria de Murla a la família Mercer. Després d'haver pertangut per un temps al comte de Cardona, en temps de [Pere el Cerimoniós](#) va quedar novament incorporada al patrimoni real.

En 1323 Murla passava a mans de [Pere de Ribagorça](#). Al llarg de la seua història, Murla va ser objecte de nombrosos processos de compravenda, en què, a més dels Vilanova -que van romandre lligats a la vila durant més d'un segle-, van participar els [Martorell](#) i els [Castellví](#).

El rei [Joan II](#), després de passar per diversos senyorius, va vendre la baronia, el 1460, a [Francesc Gilabert de Centelles](#), [comte d'Oliva](#), posteriorment passà al [ducat de Gandia](#), als comtes-ducs de Benavente i als ducs d'Osuna. Fins a l'[expulsió dels moriscos](#) mantenia una població mixta que es

repartia gairebé a meitats (75 focs cristians per 66 moriscos). Després del decret d'expulsió els moriscos **s'uniren a la revolta** de la **Vall de Laguar** i foren durament represaliats.

L'**1 de juny** de 1990 el campanar de l'església va caure i va causar la mort a dues veïnes i desperfectes en els edificis propers.

El poble, típicament mediterrani amb façanes modernistes i carrers blancs, conserva una interessant església-fortalesa que es conserva en un estat impecable, tot i el percaç descrit abans de la caiguda del campanar que en el **segle XVIII** es va aixecar sobre una de les torres de la fortalesa.

Parcent

Parcent (dels mots llatins *Persius* o *Percennius*) és un **municipi** que pertany a la **Vall de Pop**, a la comarca de la **Marina Alta**, al **País Valencià**.

En la **vall de Pop**, a l'interior de la Marina Alta, Parcent estén el seu territori en una curta depressió de margues **triàsiques** recobertes en part pel **Quaternari** i tancada pels relleus prebètics **cretacis** de la serra de les Coves, de la del **Carrascal de Parcent**, que limita en arc per l'oest, i de la **serra del Ferrer**, que connecta pel **Coll de Rates**, enmig del pla s'aixeca el tossal de Sant Isidre. Corre per la vall el riu Xaló que fa de límit amb Murla pel nord-oest.

El **riu Xaló-Gorgos** travessa el seu terme en direcció oest-est.

S'accedix a Parcent per les carreteres CV-720 i CV-715. Des d'Alacant, per carretera, a través de la **N-332** agafant a **Benissa** la **CV-750**.

Fita amb els municipis d'**Alcalalí**, **Murla**, **Benigembla**, **Orba** i **Tàrbena**.

Història

Parcent va ser ocupat per les tropes de **Jaume I** cap a l'any **1256**. Després de la primera revolta d'**Al-Azraq**, el rei va expedir document datat el **17 de febrer** de **1259**, pel qual s'ordena al batlle reial **Eiximén de Foces** que faça donació de cases i terres de l'alqueria de Parcent a Pere Corts i altres pobladors. Una nova revolta morisca va tenir lloc durant els primers anys del segle **XVI**, quan van ser obligats a batejar-se. La revolta va ser sufocada i en **1534** els **moriscos** de Parcent van fugir duent presoner a Pere Andreu de Roda, senyor del lloc.

Al segle **XVI** pertanyia a Pere Andreu de Roda qui, com diem va ser fet pres i va morir en captivitat, pel que sembla sense descendència, per la qual cosa és probable que les seues possessions revertirien en la corona. En els primers anys del segle **XVII** ens trobem la baronia de Parcent, amb els seus annexos de **Benigembla** i Vernissa (avui despoblada), entre les possessions del monestir cartoixà de La nostra Senyora de les Fonts.

Les valls de Pop i de **Laguar**, van ser testimoni d'una tercera revolta morisca i van servir de quarter general per a la concentració de les tropes reials, que van acudir a assetjar el castell del Pop, en el qual s'havien refugiat i fet forts més de 19.000 moriscos que, dirigits per Minilli, moliner de Guadalest, no van acceptar el decret d'expulsió signat per **Felip III** i el seu **privat** el **duc de Lerma**. Després d'un setge de dos mesos i de la mort de més de 4000 persones, els moriscos van capitular el mes de novembre de **1609**. En aquella època la baronia comptava amb 52 cases morisques que van quedar deshabitades, de manera que aquell mateix any es concedí permís a La nostra Senyora de les Fonts per a poblar els llocs de Vernissa, Parcent i Benigembla, a la baronia de Parcent. Francesc d'Almenar, prior de la Cartoixa, com a senyor de la baronia, atorgava carta de poblament el **12 d'agost** de **1612**, a favor de 52 pobladors cristians, per a habitar els llocs de Parcent, Benigembla i Vernissa, a **fur de València**. Un recompte **preestadístic** efectuat en **1646** va llançar la xifra de 29 cases habitades en la població (unes 120 persones).

El [28 de maig](#) de [1635](#), el monestir va vendre la baronia a Constantí de Cernesio Odescalchi. En [1676](#), el rei [Felip IV](#) va elevar la baronia a la dignitat de comtat a favor d'eixe mateix senyor. Una descendent seua, la senyora Josefa de Cernesio i Bazan de Benavides, es casà amb don Joaquín de la Cerda i Téllez Girón, de la casa de Medinaceli. Els De la Cerda han ostentat la titularitat del senyoriu fins als nostres dies. En [1914](#), el rei [Alfons XIII](#) va elevar a la dignitat de [duc de Parcent](#) el nové comte de Parcent, Fernando de la Cerda i Carvajal.[\[1\]](#)